

நாற்பது வயதிலயே வளெள்ளிழைத்து வந்துவிடுகிறது. சிறிய எழுத்துகளைப் படிப்பதே சிரமம். துப்பாக்கி எனபதைத் துப்பாக்கி என்று வாசித்தாலே அதிசயம்தான். அதுவும் அறுபது வயதாகிவிட்டால் கடைகவவே வணைடாம். ஆனால், அறுபது வயதுக்குப் பின்னர் துப்பாக்கிச் சூட்தலில் பயிற்சிபற்றி உலகிலுள்ளோரை வியப்பில் ஆழ்த்தி வருகிறார் ஷப்ட்டர் தாதி எனச் சிலைலமாக அழகைக் கப்படும் சந்த்ரோ தோமர்.

எண்பது வயதகை கடந்துவிட்ட நிலையில் உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தின் பாக்பத் மாவட்டத்திலுள்ள ஜோரி என்னும் ஊரில் வசித்துவருகிறார் ஷப்ட்டர் தாதி. அறுபத்தனைத்து வயதுவரை இவரும் பிற பாட்டிகளைப் போல் மிகவும் சாதாரண வாழ்வதைத் தான் மறேகொண்டிருந்தார். தன்பதேதி ஷிபாலி துப்பாக்கிச் சூட்தலுக்குச் சிலைலும்போது பாதுகாப்பாக அவருடன் சிலைலவதே இவரது வழக்கம். எல்லாவற்றையும் புரட்டிப்போடும் அசாதாரண நிகழ்வுகள் சாதாரண மனிதர்களது வாழ்விலும் நிகழ்வது உண்டு. அப்படியான ஒரு சாதாரண நிகழ்வுதான் இந்தப் பாட்டியை ஷப்ட்டர் தாதி ஆக மாற்றி, உலகப் பிரபலம் ஆக்கியது..

அதுவரை சாதாரண ஜாட் இனப் பணிகள் போல் வீட்டுக்குள்ளயே இருந்து வீட்டுப் பணிகளிலயே தன்பொழுத்தைப் போக்கியவர் இவர். ஷப்ட்டர்களில் பரெும் பாலானோர் ஆண்களாக இருந்த காரணத்தாலயே அங்கு போகவே பயப்படும்வார் ஷிபாலி. அதனால் தான் தன்பாட்டியதைத் துணைக்கு அழைத்துச் சனெற்றிருக்கிறார் அவர்.

1998ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள் துப்பாக்கியில் குண்டு களை நிரப்ப உதவியிருக்கிறார் பாட்டி சந்த்ரோ தோமர். அதன் பின்னர் துப்பாக்கிச் சூட்தலில் பயிற்சிபற்றி வணைட்டும் என்ற எண்ணம் இவரிடம் தலதைக்கியது.

65 வயதில் துப்பாக்கியதைத் துக்கிக் கொண்டபயிற்சியில் சரேப்போகிறனே என்று ஒருவர் சொன்னால் வரவறேபு எப்படி இருக்கும் நினைத்துப்பாருங்கள். பரெிய வரவறேபில்லை.

இவருடைய கணவரோ தோள் தட்டவும் இல்ல, தோளபைப் பிடித்து இழுக்கவும் இல்ல. வறும் மவன சாட்சியாக வேடிகை மட்டுமே பார்த்திருக்கிறார். குடும்பத்தின் ஆதரவு கிடக்கவில்லை என்பதற்காகச் சோர்வடையவில்லை சந்திரோ தோமர்.

தன்னம்பிக்கையுடன் ஜோரி ரஃபிள் கிளப்பின் தலைவர் டாக்டர் ராஜ்பால் சிங்கிடம் இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்.

முதன்முறையாக சூடும் போட்டிக்குச் சினை போது தன் பதேதியுடன் சினை கலந்துகொண்டிருக்கிறார். அந்தப் போட்டியில் இருவருமே பதக்கங்களை வென்றிருக்கிறார்கள்.

அந்த நாளபைப் பற்றி நினைவுகூரும் போது, ஷட்டர் தாதியின் மனம் எல்லையற்ற உற்சாகத்தை அனுபவிக்கிறது. அந்த நாளபை என்னால் மறக்கவே முடியாது. மறுநாளபை செய்தித் தாள்களில் என்புகைப்படம் வெளியாகியிருந்தது. அதைக் குடும்பத்தினரிடமிருந்து மறத்துவிட வேண்டும் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால், எல்லோரது கண்ணிலும் அந்தப் படம் பட்டுவிட்டது. அப்போதும் அவர்கள் ஊக்கமளிக்கவில்லை. ஆனாலும் எனது பயணத்தை அவர்களால் தடுத்து நிறுத்த இயலவில்லை என்கிறார் இவர்.

தன் பாட்டியபைப் பற்றி பதேதி ஷிபாலி கஹும் போது, தாதிக் குப்பிப்பறிவு அதிகம் கிடயாது. ஆகவே, ஆங்கிலம் நன்றாகவெல்லாம் தெரியாது. என்றாலும் எதயாவது சொல்லிக் கொடுத்தால் அதைச் சட்டின்று கிரகித்துக் கொள்ளும் புத்தி சாதாரண உண்டு என்கிறார். இப்போதெல்லாம் வெளிநாட்டினருடன் அவரே உரையாடுகிறார். தனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தை வைத்துச் சமாளித்துக் கொள்கிறார் என்கிறார் ஷிபாலி.

உடம்புக்குத் தான் வயதாகாதே ஒழிய மனத்துக்கு வயதாவதேயில்லை என்கிறார் ஷட்டர் தாதி. அந்தத் தமெபின் காரணமாகத் தான் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து வருகிறார் இவர்.

இதுவரை 25-க்கும் மேற்பட்ட தேசிய சமேபியன் ஷிப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு வென்றிருக்கிறார். கிராமத்திலும் இளம் வயதுப் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும்

தற்பாக்கிச் சூடத்தில் பயிற்சி அளித்துவருகிறார்.

நாம யார் என்பதை உணரும் தருணம் எப்போது வணைட்டுமானாலும், எப்படி வணைட்டு மானாலும் வாய்க்கலாம். பிரதிமா ராவுக்கு அது 28 வயதில் வாய்த்தது. இத்தனக்கைக்கும் போராட்டம் என்பது அவருக்குப் புதிதல்ல.

மீன்று வயதிலேயே போலியோவால் வலது கால் சயெலிழந்துபோனது. இதனால் வாழ்நாளும் முழுவதும் சககர நாற காலியை மட்டுமே நம்பி, தன்னுடைய வாழ்க்கையை நகர்த்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார் பிரதிமா. அதைவிட அவரை விளிம்புக்குத் தள்ளியது அவருக்கு ஏற்பட்ட மணமுறிவு. அதுவும் ஆறு வயது மகனோடு தனித்து விடப்பட்டார். ஆனால் அந்தத் தருணத்திலும் தன்னையினதைத் துவண்டு போகவில்லை. வாழ்க்கை விளையாட்டைத் துணிந்து விளையாட முடிவெடுத்தார். கர்நாடகாவின் மங்களூரில் பிறந்து வளர்ந்தவர் தன்னுடைய மகனோடும் பற்றோரோடும் பங்களூருக்கு இடம்பெயர்ந்தார்.

அதுவரை தொலைக்காட்சியில் மட்டுமே பார்த்து ரசித்த டென்னிஸ், வில் வித்தை இரண்டையும் தானே ஏன் ஆடக் கூடாது என நினைத்தார். 28 வயதாகும் தன்னால் என்ன விளையாட முடியும் என்றுகூட அவர் அதுவரை அறிந்திருக்கவில்லை. தன்னுடைய தோளின் வலிமை, தன்னம்பிக்கை இரண்டை மட்டுமே மீலதனமாக வைத்து முன்னே ஆரம்பித்தார். தடகளம், வில் வித்தை, டென்னிஸ் ஆகிய மீன்று விளையாட்டுகளிலும் பயிற்சி பெற்றார். லியாண்டர் பயஸையும் சானியா மிரசாவையும் சிறு வயது முதலே பார்த்து வியந்தவர் தனக்குள் இருக்கும் டென்னிஸ் நாயகியை வெளிக்கொண்டுவர ஆரம்பித்தார்.

கர்நாடக மாநில லான் டென்னிஸ் சங்கத்தின் அரங்கத்தில் முறையாகப் பயிற்சி மறேகொண்டார். மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான வீல்சேர் டென்னிஸ் என்ற தனிப் பிரிவில் தயாரானார். ஆனால், ஒரு கையில் டென்னிஸ் மட்டையைப் பிடித்து நொடிக் கு நொடி வீசி விளையாடியபடியே மற்றொரு கையால் சககர நாற காலியையும் சூழ்ந்துவது

மிகக் கடினமான காரியமாக இருந்தது. விடாமல் தினந்தோறும் விடியற்கால இரண்டு மணிநேரம் பயிற்சி மறையக் கொண்டார். ஆனால் டென்னிஸ் விளையாடும் இந்த ஃபீனிக்ஸ் பறவை அன்றாட வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளப் பணிக் குச் சலவது கடடாய்மானது. விடியற்காலையில் பயிற்சி, அதைத் தொடர்ந்து மின்சாரக் கம்பிகள் தயாரிக் கும் ஒரு நிறுவனத்தில் வலையை என வாழ்க்கை சமூகன்தது.

நாமலல்லாம் வாரக் கடசைக் குக் காத் திருப்பது ஓய்வு தரும் விடும்முறை நாளுக் காகத் தான். ஆனால் பிரதிமா காத் திருப்பதோ இடவையிடாத பயிற்சிக் காக! விடும்முறை நாட்களில் பிரதிமாவக் குப் பயிற்றுவிப்பவர் பயிற்சியாளர் ரமஷே.

நானக் கு ஆண்டுகள் கடும்யான பயிற்சியின் காரணமாக 2013இல் தசேய பாராலிம்பிக்ஸ் வீல்சரே டென்னிஸ் சாம்பியன் ஷிப் பிரிவில் அரையிறுதிப் போட்டிவரகைக் கும் முன்னறேினார். 2015இல் தசேய அளவிலான வீல்சரே சாம்பியன் ஷிப் போட்டியில் ஓற்றையர், இரட்டையர் ஆகிய இரு பிரிவுகளிலும் பதக்கங்கள் வனென்றார். அதைத் தொடர்ந்து தாய்லாந்து, மலசேயாவில் நடபறெற சர்வதசேப் போட்டிகளக் கு முன்னறேினார். ஆனால் அவரது சக் கர நாற காலி கனமாக இருந்ததால் அதை, துரிதமாக இயக்கி, வகேமாக நக் கரந்து அவரால் டென்னிஸ் விளையாட முடிய வில்லை. இதனால் சர்வதசேப் போட்டிகளில் வறெறி வாய்ப்பை இழந்தார்.

கனம் குறவையான சக் கர நாற காலியின் விலமைபுன்று லட்சம் ரூபாய். அதை வாங்கும் சமூகலில் நடுத் தர வரக் கத்தசைச் சரேந்த பிரதிமா இல்லை. இருந்தபோதும் மனம் தளராமல் கிரவுட் ஃபண்டிங் பிரசசாரத்தமை மறையக் கொண்டார். பொதுமக்களின் உதவியால் புதிய எடகை குறவையான சக் கர நாற காலியை வாங்கினார். தற்போது உலகத் தரவரிசைப் பட்டியலில் 182ஆவது இடத்தில் இருக்கும் இவர் விரைவில் முதல் நிறு இடங்களக் குள் இடம்பறெறும் இலக்கை நோக்கிப் பயிற்சி எடுத்துவருகிறார். பாராலிம்பிக்ஸ் 2020இல் போட்டியிடும் இலக்கைத் தனக் குத் தானே நிர்ணயித்துக் கொண்டு உற்சாகத்தோடும் முயற்சித்து வருகிறார் இந்த டென்னிஸ் புயல்.

செவ்வாய், 06 ஜூன் 2017 15:40 !

பினாலட்சுமி நபெர்ம், மணிப்பிரசைச் சரேந்த மனித உரிமைச் சயெல்பாட்டாளர். இந்திய ஆயுதக் கட்டுப்பாடும் மய்யம், துப்பாக்கிகளக் குத் தப்பிப் பிழைத்த மணிப்பிரசைப் பணிகள் கட்டமைப்பு பொன்றவற்றை நடத்திவருகிறார். 2004ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய

இவரது சமீப கச் செயல்பாடுகள் இன்றளவும் தீ விரமாகத் தொடர்ந்துவருகின்றன.

மணிப்பூரின் ஆளும் கட்சி பாஜக. முதல்வர் என்.பீரனே சிங்கின் மகன் அஜய், ஒரு கொலையைக் குற்றவாளி. முதல்வரின் மகனுக்கு எதிராகக் கருத்து தெரிவித்ததால் பினாலக்ஷ்மி, மாநிலக் காவல் துறையால் மிரட்டப்பட்டுவருகிறார். சில வாரங்களுக்கு முன் காவல் துறையினர் பினாலக்ஷ்மியின் வீட்டுக்கு ஆயுதங்களிடம் சனென்று, அவருடைய வயதான பெற்றோரை மிக மோசமான முறையில் மிரட்டியிருக்கின்றனர். இந்த மிரட்டலைத் துணிச்சலுடன் டிவிட்டரில் பிரதமர், மத்திய அமைச்சர்கள் உள்ளிட்டவர்களின் கவனத்துக்கு எடுத்துச் சனென்றார் பினாலக்ஷ்மி. பினாலக்ஷ்மிக்கு இன்று வரையில் இரவு மருமே பதிலளிக்கவில்லை.